

**Տ. ԱՐՇԱԿ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆԻ ՔԱՐՈՋԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
Ս. ԾՆՆԴՅԱՆ ՃՐԱԳԱԼՈՒՅՑԻՆ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(5 հունվարի, 2016 թ.)

Յանուն Հոր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

*«Մի՛ երկնչիք, զի ահաւասիկ
աւետարանեմ ձեզ ուրախութիւն մեծ»
(Ղուկ. Բ. 10):*

Սիրելի՛ քույրեր եւ եղբայրներ,

Կյանքն սպասում է, տենդագին սպասում: Մենք միշտ սպասման մեջ ենք՝ երբեմն բարի լուրերի ու ավետիսների, իսկ երբեմն էլ՝ գույժի ու դժբախտության:

Սպասումը մարդկային կյանքի ամենաբնորոշ հատկանիշներից է: Մարդիկ սպասման մեջ էին նաեւ ավելի քան 2000 տարի առաջ. նրանք սպասում էին ավելի լավ ու երանելի կյանքի: Սպասումների մեջ էին նաեւ մի քանի հովիվներ, ովքեր դաշտերում արարածեցնում էին իրենց խաչները: Նրանց այցելեց հրեշտակը, համաձայն Ղուկաս ավետարանչի պատումի, եւ ավետեց Քրիստոսի ծնունդը. «Մի՛ վախեցեք, - դիմեց նրանց հրեշտակը, - քանզի ես ձեզ մեծ ուրախության ավետիսն եմ փոխանցում, ուրախության, որ լինելու է բոլոր մարդկանց համար»:

Քրիստոս ծնվել էր. ծնվել էր, որպես իրագործում Աստծու խոստման, որպես պատասխան մարդկային սպասումի, եւ սա է ավետման ուրախությունը, ուրախություն, որ ինչպես հրեշտակն է ասում, բոլորինս է: Եւ այս ուրախությունն է հազարավոր տարիներ, անընդմեջ ու շարունակաբար փոխանցվում եկեղեցիներից, ծավալվում տներում ու հրապարակներում, բակերում ու փողոցներում, բայց մարդիկ շարունակ տխուր ու տխուր են, դժբախտ ու հոգնած, վախեցած ու տագնապահար: Որքան դժվար է այսօր ուրախանալ, որքան խրթին է մնալ լավատես: Տառապանքը, կար-

Լոյս ի լուսոյ ի Հօրէ, առաքեցար եւ մարմնացար ի Սուրբ Կուսէն.
զի վերստին նորոգեցես զապականեալն Աղամ (*Շարական*)

Սա է Կեանք, Յոյս, Յարութիւն,
Քաւութիւն եւ Թողութիւն մեղաց
(Խորհրդարար Ս. Պարարագի)

Համբարձէք, իշխանք, զորունս ձեր ի վեր,
համբարձցին դրունք յաիտենից,
եւ մոցէ թագաւոր փառաց (Սաղմ. ԻԳ. 7)

ծեք, գրոհել է աշխարհ: Թվում է, թե մարդն ու բնությունը դժոխային դաշինք են կնքել՝ դժբախտություններով ու փորձանքներով ահաբեկելու մարդկությանը, արմատախիլ անելու լավատեսության վերջին հունդերը: Հետևում ենք լրատվամիջոցներին՝ Մերձավոր Արեւելքում կրոնամոլների բռնություններ ու սպանդ, աշխարհի ամենաապահով թվացող անկյուններում ահաբեկչություններ ու մարդկային զոհեր, Հայաստանի ու Արցախի սահմաններում երիտասարդ ու թանկ կյանքերի՝ զինվորների կորուստներ, մղկտացող ընտանիքներ, խորտակված հույսեր ու երագներ: Գրեթե ամեն օր մահվան գույժ՝ երիտասարդների անիմաստ վիճաբանության եւ ծեծկոտուքների հետեւանքով, ընտանեկան գժտությունների պատճառով, ճանապարհային պատահարների ու առողջական անհաղթահարելի խնդիրների բերումով: Ամենուր սողոսկող աղքատություն ու թշվառություն, անօգնականություն ու հուսահատություն՝ հացի ու ջերմության կարոտություն: Եւ այս ամենի մեջ, կարծեք, խամրել է ու գունաթափվել հրեշտակի ավետիսը, թե մեծ ուրախություն եմ ավետում ձեզ:

«Ո՛ր է այս ուրախությունը, ինչպե՞ս ապրենք այս ուրախությունը, - հարցնում են շատերը, - ինչպե՞ս խեղդենք տառապանքի ու դառնության աղաղակող ճիչը»:

Շատերը ցավերն ու վշտերը խեղդում են գինարբուքներում, ոգելից խմիչքների հեղեղատներում, խենթ ու շվայտ երգերում ու պարերում, ոմանք մխիթարությունը փնտրում են մոլախաղերում, մյուսների ապաստարանը դառնում է սեռական այլասերումը՝ որպես այլընտրանքային ուրախություն, որի կյանքը նույնպես կարճ է այնքան, որքան տևողությունը այլասերման: Այլը լավագույն դեպքում ինքնամոռաց տրվում են աշխատանքին՝ աշխատանքային ծանրաբեռնվածությունների հորձանուտում մոռացության մատնելու տագնապներն ու վախերը:

Եւ չկա՞ արդյոք ճար ու հնար՝ ճաշակելու իրական ուրախությունը, հրեշտակի խոստացած ուրախությունը. հարցնում ենք. «Ո՛ր մնաց Քրիստոսի ծննդյան ուրախությունը»:

Քրիստոս ասում է. «Դուք այժմ տրտմություն ունեք, բայց ես կրկին պիտի տեսնեմ ձեզ, եւ ձեր սրտերը ուրախությամբ կլցվեն, եւ ձեր ուրախությունը ձեզանից ոչ ոք չի կարող խլել» (Հովհ. ԺԴ. 22):

Եւ արդ, ուրախությունը տագնապների ու վախերի, տառապանքների ու ողբերգությունների մոռացումը չէ, դրանց հաղթահարումը չէ եւ ոչ էլ դրանց բացակայությունը: Լինել ուրախ՝ նշանակում է վայելել Տիրոջ մնայուն ներկայությունը, զգալ Աստծու մշտական խնամքն ու աջակցությունը,

ապրել կյանք Աստծո հետ: Էմմանուել է մանուկ Հիսուսի անունը, որ նշանակում է՝ Աստված մեզ հետ: Աստծու՝ մեզ հետ լինելու վստահությունն ու հավատքն է աղբյուրը ուրախության: «Տերն իմ օգնականն է, եւ ես չպիտի վախենամ», - ասում է Պողոս առաքյալը:

Մահերն ու տառապանքները մարդկանց ուղեկիցներն են մարդկության պատմության ողջ ընթացքում: Մարդը դատապարտված է տառապանքի ու մահվան, ամենանվիրական երազանքներն իսկ խեղդվում են խանձարորում, բայց Տերը մեզ խոստում է տվել՝ լինելու մեզ հետ միշտ ուրախության թե տխրության օրերին, հաջողության թե ձախորդության մեջ:

Սիրելի՛ քույրեր եւ եղբայրներ, կյանքի տառապանքներն ու ձախորդությունները չդարձնենք պատրվակ՝ Տիրոջ ուրախությունից հեռանալու, ուրախությունը մեզ հետ է Տիրոջ ներկայությամբ, եւ Տերը մեր հույսն է ու ապավենն է: Տիրոջ ծննդյան ավետիսն Իր մշտական խնամքի ու հոգատարության անլուելի դողանջն է, եւ սա մեր ուրախությունն է: Լինենք ուրախ, որ Աստված երբեք չքի մեզ, եւ թող օրհնյալ լինի Աստվածորդու ծնունդը:

ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԱԻ ԵՒ ՅԱՅՏՆԵՑԱԻ

